

Hurakka

Nro 1/2006

Karonkkajuhlan juhlava pöytä Päkaksessa 8.10.2005

Vantaan kansanperinteen ystäväet ry:n sisäinen tiedotuslehti

Hurakka

on Vantaan kansanperinteen ystävät ry:n sisäinen tiedotuslehti. Toimintasuunnitelmassa on sovittu, että se ilmestyy noin 4-5 kertaa vuodessa. Lehti toimii tiedotuskanavana toimikuntien, hallituksen ja jäsenten etuja vaalien. Jokaisella on mahdollisuus käyttää palstatilaa lehdessä.

“ Eläköön perinne meissä, ei menneessä”

Vuosi vaihtui ja hallitus kokoontui uudella kokoonpanolla 18.1.2006 Päkaksessa.

Uusia jäseniä ovat Pirjo Pietikäinen, Irja Seetula ja Liisa Tanskanen. Edelliseltä kaudelta jatkavat Taina Sarivaara, Kalervo Pelkkikangas, Raimo Tanskanen ja Outi Korpi puheenjohtajana Tuula Leppävirran jäädessä pois.

Otsikon lausahduksen, eläköön perinne meissä, ei menneessä, kuulin taannoisella Folklandia-risteilyllä erään kansantanssiesityksen yhteydessä silloisen juontajan suusta. Taidolla ja sydämellä esitettyihin tansseihin liittyneenä lause oli lähinnä toteamus ja tunnustus tanssijoille loistavasta työstä.

Se sisältää mielestäni myös toiveen ja tavoitteen kaikelle kansanperinnettä harrastavien työlle. Ja jos perinne meissä elääkin, yhä uudelleen joudumme pohtimaan sitä, miten teemme sen näkyväksi tänä päivänä. Kierrätän ajatuksen kaikille teille, hyvät jäsenet ja toivotan hyvää vuoden jatkoa.

- Outi Korpi -

Hallitus istuu ja hallitsee...

Yhdistyksemme hallitus käytti taas - jo kahdeksannentoista kerran- sääntöjen mukaista toimivaltaa valitessaan hallituksen vuodeksi 2006.

“Lupovuotta” pyytäneet kiiteltiin ja uusille jäsenille toivotettiin toiminnallista työvuotta.

Näin se menee yhdistystoiminnassa.

O u t i K o r p i j o h t a a

Puheenjohtajana toimii

O u t i K o r p i,

varapuheenjohtajana jatkaa

R a i m o T a n s k a n e n, samoin
sihteerinä **K a l e r v o**

P e l k k i k a n g a s sekä **T a i n a S a r i v a a r a.**

Uusina jäseninä hallituksessa ovat

L i i s a T a n s k a n e n,

P i r j o P i e t i k ä i n e n

ja **I r j a S e e t u l a.**

Liisa Tanskanen luotsaa käsityöryhmä Peukaloisia, Pirjo Pietikäinen huolehtii yhdistyksen puvustosta ja muusta tarpeistosta. Irjan kanssa ihailee suomalaisia kansanlauluja uuden uutukainen lauluryhmä Perinnekööri. Köörin sointuvasta nimestä kiitämme Vantaan Kotiseutuneuvosta. Hänhän on, niinkuin kaikki tiedämme, Lauri Leppänen.

Tiedotus tietää ja tiedottaa

Yhdistyksemme viestintä on “luonut nahkansa”. Siinäkin toimii tiimi: Mirja Antila, Jani Leskelä, Irja Seetula ja Kaija Turtio.

Tiimin toimesta ilmestyy Hurakka, joka tuo itsekullekin jäsenelle runsaasti osallistumismahdollisuuksia.

Toisaalla tässä lehdessä puheenjohtaja kertoo jäsentilaisuudesta 1.4. Siihen liittyy hauska kilpailu: jokainen keksii tälle tilaisuudelle hauskan nimen. Parhaat ehdotukset palkitaan ruhtinaallisesti tilaisuudessa, of course!

- Irja-

KUTSU

Kutsumme kaikki Kansanperinteen ystävien jäsenet yhteiseen illanviettoon Päkäkseen huhtikuun ensimmäisenä lauantaina klo 17.00.

Tämä ei todellakaan ole mikään aprillipila vaan totista totta.

Jätämme vuotuiset yleisölle suunnatut Kevätkarkelot väliin tänä keväänä ja karkeloimme vain oman väen kesken. Rehkimme edellisen vuoden niin utterasti Vantaan Poloneesin ja Elojuhlien järjestelyjen kimpussa, että jospa nyt vain istahdamme kiitollisin mielin seurustelemaan hyvän ruuan ja juoman ääreen emmekä ota paineita ohjelmasta. Toki sana on vapaa ja iloista menoa ja meininkiä voivat kaikki halukkaat illan ratoksi esittää, onhan seurassamme taitavia laulajia ja soittajia sekä runonlausujia. Leikkimielisiä kilpailuja, visailuja ja arvoituksiakin voi tuoda tomisina.

Ilahdu ja ilahuta muitakin!

TERVETULOA!

Hallituksen puolesta terv. Outi

Monenlaista uutta toimintaa viritel- lään

Tiedotustiimi, joka saa tehdä kaikkea, mitä ei ole erikseen kielletty, on kokouksessaan Voikukankujalla 15.2. ideoinut monenlaista uutta toimintaa. Meillä on nyt monta innostunutta tiimiä, joten tule hyvä ihminen mukaan, koska jaettu ilo on kaksinkertainen ilo!

Nyt haastetaan kaikkia lukijoita ideoi-
maan tanssiryhmälle nimeä.
Ehdotuksia ottaa vastaan Outi tai Raimo.

Mitä mieltä olisitte, jos alettaisiin har-
rastaa tosi vanhanaikaisia piirileikkejä?
Vetäjää ja osallistujia kaivataan. Lisäk-
si lasten perinneleikkiryhmää suunni-
tellaan perustettavaksi. Ilmoittakaa lap-
sia ja vetäjäehdokkaita Mirja Antilalle,
puh.050 599 6936
mirja.antila@kolumbus.fi

Pirta- ja lautanauhakurssi on suunnit-
teilla. Lisätietoja Liisa Pöyhöseltä, puh.
040 510 1742

Aune Tarvaisen runoryhmässä on
mukanauseita yhdistyksemme jäseniä.
Lisätietoja numerosta 250 6041.

Laadukasta kanteleensoittoa 38-
kielisellä konserttikanteleella saa tila-
ta eri tilaisuuksiin 16-vuotiaalta
soittajalta, Liisa Antilalta korvausta
vastaan.

numerosta 040 727 5247 tai
liisa.antila@kolumbus.fi

SUOMEN KANSAN VANHOJA TAIKOJA JA USKOMUKSIA LASKIAISESTA

Laskiaisena piti emännän mennä tunkion päälle kutsumaan lehmiä kotiin, etteivät ne kesällä jäisi metsään yöksi.

- Kuortane 1932

Jos laskijais-aamuna ollaan kitkevinään pellavaa “lasiruudun lävitse”, s.o. sormin nypitään pitkin akkunanruutua, ei rikkaruoho kesällä kasva pellavaan.

- Hollola 1891

Kun laskiaisena lakaisee portaat ja vie rikat naapuritalon portaiden eteen, niin silloin tulee seuraavana vuonna naapurille huono viljavuosi.

- Porin mlk 1926

Laskiaisena potkastiin sikolätin ovea ja kysyttiin, joko tänä vuonna naidaan. Jos sika vastaa, naitiin.

- Huittinen 1953

Laskiaisena heitetään kengän raja jalkojen välistä yli pään. Nirkon osoittamalla suunnalla on sulhanen.

- Kiukainen 1936

Laskiaisena ei saanut karstata eikä kehrätä villoja, jotta lampaisiin ei tullut “pyörötautia”.

- Mänttä 1944

Matinpäivänä ei saa pitää neulaa eikä seulaa: muuten eläimet kesällä liikkaavat.

- Suomenniemi 1939

Laskiaistaikoja. Harjahirren kohdalla juodaan piimää, jotta ei kesällä rusketu.

- Kouvatsa 1892

Laskiaistaikoja. Ja rokassa keitetty sijan luut kun pani päänsä alle laskijaisena nukkumaa männessä niin näki unessa tulevia asioita.

- Säkkijärvi 1938

Lainaukset SKS:n kustantamasta ja Juha Nirkon toimittama Masta kirjasta Lykyn avain – 999 vanhaa taikaa ja uskomusta.

HALLITUKSEN PUHELINNUMEROT JA SÄHKÖPOSTIOSOITTEET 1.1.2006

Outi Korpi
puheenjohtaja
0500-534 774
outi.korpi@pp.inet.fi

Raimo Tanskanen
varapuheenjohtaja,
kansantanssinohjaaja
827 3314, 040-900 3880
raimo.tanskanen@kolumbus.fi

Kalervo Pelkkikangas
sihteeri
872 4264, 040-577 2645
kalervo@pelkkikangas.net

Pirjo Pietikäinen
puvuston/tarpeistonhoitaja
0400-971 688
pirjo.pie@kotiportti.fi

Taina Sarivaara
020 434 9555, 040-570 8077
taina.sarivaara@kela.fi

Irja Seetula
lauluryhmä
8233 161, 040-555 4169
faksi 857 2160

Liisa Tanskanen
käsityöryhmä Peukaloiset
827 3314, 040-900 3881

HALLITUS MUISTUTTAA JÄSENMAKSUISTA

Seuran jäseniä pyydetään maksamaan tämän vuoden jäsenmaksu 10 euroa seuran tilille Nordea 207518-30250 viimeistään 1.3.2006. Koska monilta on vielä maksamatta v. 2005 jäsenmaksu, on kirjekuoren osoitetarrassa merkintä 2005-06. Tällöin pitäisi maksaa myös viime vuoden jäsenmaksu, joka oli sekin 10 euroa. Jos osoitetarrassa on vain 2006, viime vuoden jäsenmaksu on suoritettu. Maksettava määrä on siis joko 10 tai 20 euroa jäseneltä.

TAPAHTUMA-AIKATAULU

15.3.06 klo 18.00 kevätkokous Päkaksessa, kahvitarjoilu!

1.4. klo 17.00 illanvietto Päkaksessa

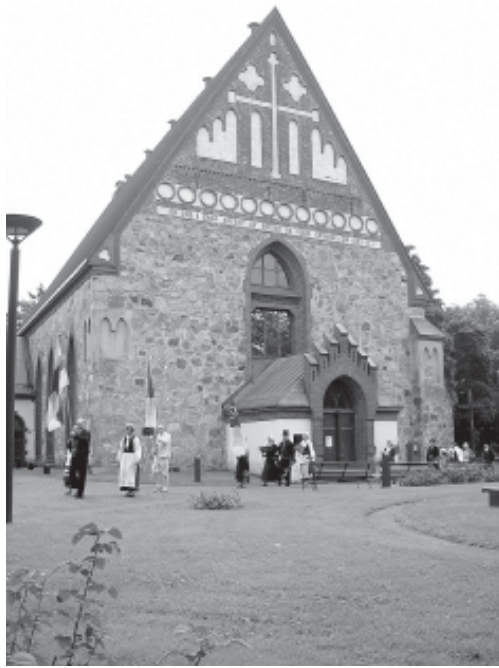
6.8.2006 luento Heurekassa

11.-12.8.2006 Laurin Elojuhlat

Vantaan kansanperinteen
ystävien
JÄSENMAKSU
suoritetaan tilille:
NORDEA 207518-30250

1.3.2006 mennessä.

Varsinaiset jäsenet: 10 euroa
Nuoret jäsenet: 5 euroa
Kannatusjäsenet: 20 euroa

Kuvat sankarihaudoilla käynnistä Poloneesin aikana
Kuvaaja on Meelis Järvpõld.

Kesäjuhlia muistellen

Ensinnäkin kiitos kaikille kesäjuhlien tekijöille, niin pelimanneille ,tanssijoille, toimitsijoille kuin kaikille talkoolaisille.Työ yksin kuin tervaa, joukolla kuin hunajaa, sanotaan sanan-parressa. Joka tapauksessa, me teimme sen. Vähäiselläkin väellä me tahottiin, kehattiin ja viittittiin tarttua toimeen ja jatkaa kesäjuhlaperinnettä. Oli uskallusta ja rohkeutta heittäytyä haasteeseen.Saimme kyllä tuta,miten paljon tässä touhussa tarvittiinkaan myös tietoa ja taitoa.Niinpä kämmejäkin tuli kaksia päällekkäisiä juhlia sorvattaessa juohevaan järjestykseen, mutta niistäkin selvittiin hyvällä tahdolla ja yhteisymmärryksellä. Eihän kukaan ole seppä syntyesään ja yrittänyttä ei laiteita, joten ilo pintaan,vaikka syän märkänis. Yhdessä ja yhteistyössä me kaikki olimme vaikuttamassa päämääräämme tuoda esille suomalaista kansantanssiperinnettä.

Vantaan Poloneesin avajaisissa Lairalan aukiolla oli kesäinen ja mukava tunnelma.Yleisöäkin oli paikalla paljon ja

tanssiesityksiä ihasteltiin kuuluvasti ääneen. Heurekassa pyrittiin piirileikkejä lasten kanssa ja yleisölle tarjoutui tuokio ohjattuun tanssiin.

Vähän meitä harmitti se, että paljon odotettu nuotiolauluilta Päkaksen pihalla peruuntui. Kirkkovenesoutelusta tykättiin ja Myllyrannassa sukeutui viihtyisä ilta soiton, tanssin ja leppoisan seurustelun merkeissä.Lyhtykulkue ja yökirkko henki rauhaa ja hyvää tunnelmaa.

Lauantai-ilta tarjosi nautittavan Pelimannikonsertin ja Elospelit tansseineen urheilutalolla.Juhlapoloneesi oli näyttävä. Sunnuntaina sitten satoi, joten kulkue peruuntui.Pääjuhla oli upea.Vantaalaisten tanssiseurojen yhteisesitys, Myllypoloneesi, herätti huomiota.Lasten ja nuorten iloisuus oli tarttuvaa.Virolaiset vieraamme, Leigarid, tanssivat sydämenlämmöllä.

Kaiken karkeloinnin lopuksi lauloimme kauniin Uusmaalaisten laulun.

Tunnelmaltaan kotoisen lämpimän juhlan juonsi Esko Vierikko.

- Outi -

Kansanmusiikki- ilta Vernissassa

Vantaan Poloneesin osallistujilla sekä muullakin yleisöllä oli lauantai-iltana mahdollisuus osallistua Vernissan KaMu-iltaan. Illan ohjelmasta vastasi neljä musiikkikilta Pelimannit ry:n yhtyettä, jotka olimme saaneet paikalle vantaalaisen Tomi Nurmen avustuksella. Paikalla olivat Cás, Halogeeni, Pirukapo ja Spooky Hamsters.

Illan yhteistä Cás soitti irlantilaista kansanmusiikkia. Halogeenin ohjelmisto sisälsi sekä perinteisiä pelimannikappa-leita että omia sävellyksiä. Pirukapon (yksi Kaustisen viime vuoden juhlayhtyeistä) ohjelma koostui suomalaisesta ja pohjoismaisesta kansanmusiikista sekä yhtyeen omista sävellyksistä. Illan päätteeksi railakas Spooky Hamsters -yhtye soitti vauhdikasta swingiä.

Valitettavasti vain harva oli löytänyt tiensä illan konserttiin. Esiintyjät olivat todella ammattilaisia ja illan ohjelmisto monipuolinen. Olisi suonut tämän upean musiikkinautinnon monille muillekin. Illan mainonta oli kuitenkin jäänyt melko vähäiseksi ja paikalla oli vain viitisenkymmentä ihmistä. Paikkana Vernissa tarjosi hyvät puitteet juuri tämän kaltaiselle tapahtumalle.

- Jutta ja Tommi-

Leigarid-ryhmä Virosta vieraana Vantaan Polonee- sissa

Vantaan Poloneesin ulkomaisesta ohjelmasta vastasi virolainen Leigarid-ryhmä. Sekä aikuisista että lapsista koostunut 15 hengen ryhmä saapui Poloneesiin perjantai-iltana juuri sopivasti ehtiäkseen avajaisiin Lauri Lairalan aukiolle. Ryhmän ohjelmisto sisälsi perinteisiä virolaisia kansantansseja. Avajaisista ryhmä siirtyi Veininmyllylle ruokailemaan ja tarjosi paikalla olleille myös pikaisen tanssiesityksen. Seuraavaksi oli ohjelmassa kirkkovenesoutelu Heurekan rannasta Pitäjän myllylle. Lähes koko ryhmä osallistui soutuun, joka olikin varmasti ikimuistoinen kokemus. Myllyllä tanssittiin jälleen. Illan päätteeksi ryhmä osallistui vielä soitukulkueseen Pitäjän kirkolle sekä yökirkkoon. Kellon käydessä jo puolta yötä oli aika siirtyä majapaikkaan.

Sateisen lauantai-aamupäivän ohjelmaan kuului PR-esityksiä Tikkuraitilla, Laurin Elojuhliilla sekä Heurekassa. Iltapäivällä osa ryhmäläisistä osallistui kaupungin vastaanotolle, osa vietti sadepäivää Heurekaan tutustuen. Illan kansantanssi- ja pelimannikonsertissa pääsivät Leigarid jälleen lavalle. Ilta

Elospelien ja Vernissan KaMu-illan merkeissä. Etenkin KaMu-ilta sai kovasti kehuja virolaisilta vierailtamme.

Sunnuntaina osa Leigareista kävi seppeltenlaskutilaisuudessa sankarihaudoilla. Päivällä olikin sitten vuorossa enää esiintyminen pääjuhlassa Urheilutalolla ja juhlan päätteeksi yhteinen kahvitilaisuus.

Leigarid-ryhmä tarjosi meille koko viikonlopun ajan iloisia tanssiesityksiä. Yleisölläkin oli usein mahdollisuus päästä mukaan tanssin pyörteisiin. Oli hienoa nähdä lasten ja aikuisten tanssivan keskenään samassa ryhmässä. Etenkin ryhmän pienin tanssija sulatti varmasti kaikkien sydämet.

- Jutta ja Tommi-

Ajatuksia Laurin Elojuhlien markkinoilta

Päällimmäisenä Elomarkkinoilta jäi mieleen tietenkin sade. Oli kiinnostavaa nähdä, kuinka satoi aina vain kovemmin ja kovemmin. Olimme kukin omissa kojuissamme sademuurin ympäröiminä. Veden tulo rytmitti tekemistä ja liikkumista. Katokset olivat kovilla, kun vesi pakkautui kankaiden päälle, piti "auttaa" vettä virtaamaan alas. Näin saimme lisäksi nauttia kovista ryöpsähdyksistä ja kuraveden roiskumisesta.

Silti mieleen jäi paljon mukavaa. Oli ilo seurata, kuinka ihmiset ihastuivat saadessaan hienoja arpajaisvoittoja yhdistyksemme kojusta. Erityisesti pidettiin pienistä ruisleivistä, enkeleistä ja kauniista villatöppösistä. Kiitokset tekijöille!

Markkina-alueella liikuessaan huomata samojen myyjien olevan suunnilleen samoissa paikoissa kuin edellisinä vuosina. Oli Veininmyllyn perunapuuroa, Pitsinnyplääjien taidokkaita töitä, Tuija Leinosen ihania nukkeja, Leena Sinisalonen kauniita maalattuja posliiniesineitä, Toivo Purmolan erikoisia puukoristeita vain muutamia mainitakseni. Paljon tuttua mutta aina myös vähän jotakin uutta. Ylpeydellä vuosi vuoden jälkeen voi todeta, kuinka hienon tapahtuman olemme taas yhdessä järjestäneet!

Ruisperinnettä jälleen

Leikkuutalkoot

Viikko Laurin elojuhlien jälkeen oli meillä Seutulassa Katrinebergin tilalla jo perinteiksi muodostuneet ruistalkoot. Sirpit suihkivat ihan niin kuin esi-isien aikana. Työtahti ei tosin ollut yhtä rivakka, sillä leikkaajat neuvoivat koko ajan katselijoita tekemään lyhteitä ja lyhteistä kuhilaita. Nämä innostuneet katselijat olivat etupäässä lähitienoon koululaisia, jotka olivat tulleet joukolla tutustumaan vanhoihin perinteisiin sadonkorjuutöihin.

Saimme todeta, että ei ollut yhtä ainoaa oikeaa työskentelytapaa, sillä vanhat tekijät olivat itse lapsuudessaan oppineet omissa ympyröissään työtavat ja niissä oli eroja eri puolilla Suomea. Niinpä näitä tekotapoja nähtiin nytkin useita. Opimme esim. lyhteen pannan teon ainakin neljällä eri tavalla. Samoin on lyhteet koottu kuhilaiksi hieman eri tavoin eri puolilla maata. Varsinkin se päällimmäinen lyhde eli kuhilaan hattu taitettiin useammalla tavalla. Niinpä seisoi Seutulan ruispellolla parin tunnin työskentelyn jälkeen useita erinäköisiä kuhilaita ja kaikki silti oikein tehtyjä. Ja pelloilta poistui iloisia koululaisia vertaillen itse tekemiään lyhteen pantoja.

Myöskin saivat katselijat nähdä sen, että ei uuden viljan kylvössäkään ole ollut samaa tekotapaa joka puolella maata.

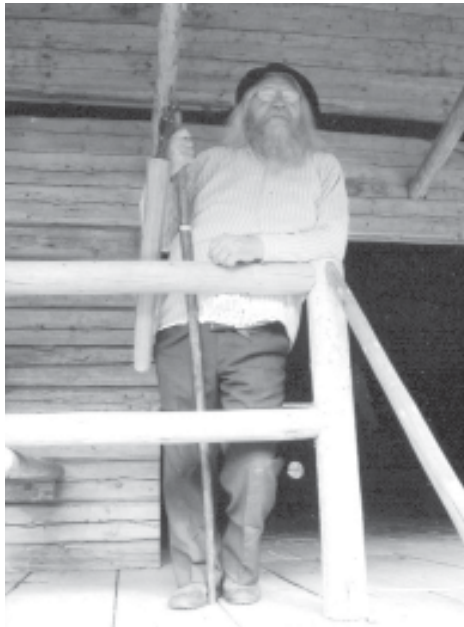
Joku käytti kylvötyössä molempia käsiään heittäen jyvät vuoroin vasemmalle ja vuoroin oikealle. Joku toinen teki yhtä tasaista ja leveää työtä käyttäen vain toista kättä, mutta tehden sillä suurempia heittokaaria. Näistäkään tavoista ei voida kinata esiin “sitä oikeaa”.

On todella arvokasta, että kotiseutuneuvos Lauri Leppänen on herättänyt nämä ruistalkoot henkiin. Vantaan kaupunkia tietysti saamme kiittää mahdollisuudesta tähän ja nuori “pehtoorimme” Tuomas Vaherlehto hääraa käyttöpäällikkönä paikalla ja astelee saappaissaan pelloilla ihan kuin esi-isät aikanaan. Osallistuminen näihin ruistalkoisiin on meille aikuisillekin mielenkiintoista puhumattakaan siitä, miten tärkeää on lapsille näin havainnollisesti esittää vanhoja maanviljelystapoja. Varmasti on monia muitakin entisiä töitä ja asioita, joiden taitoja me vanhat voisimme nuoremmille opettamalla siirtää. Kuka tekee seuraavan aloitteen?

Tunnelmallinen ulkopuhvetti oli reunustettu tuoksuvilla koivuilla ja siellä häärasivät jälleen kerran Ulla, Maija, Seija ja Helvi tarjoillen kaikille purtavaa joko kahvin, teen tai mehun kera. Kiitos kaikille järjestäjille kuten myös ilmojen haltiallekin. Oli kivat talkoot ja nyt jäämme odottamaan puintipäivää.

Lauri ja Veini

Riihitonttu Veini Vuorela varstoinen 24.9.05

Puintitalkoot

Syyskuun viimeisenä lauantaina oli meillä taas yhteinen työpäivä Lantmannagilletin kanssa, kun Westerkullan kartanon riihessä puitiin nämä rukiit. Olisi ollut suotavaa, että nuo Seutulassa monet koululuokat olisivat olleet täälläkin paikalla, sillä nyt he olisivat nähneet, miten ruiskuhilaat oli ladottu riihen orsille, miten ne pudotettiin alas, miten niistä hakattiin ensin seinää vasten irti kaikkein helpommin irtoavat jyvät ja miten ne sen jälkeen levitettiin riihen toisen osan puhtaaksi lakaistulle lattialle ja sitten varstottiin. Jyske ja pauke kuului koko laajaan pihapiiriin. Jokainen halukas sai tutustua varstaan ja kokeilla taitojaan sekä todeta, että aika rankkaa hommaa se on. Mutta pian oli lattia jyviä täynnä ja varstotut lyhteet vaihdettiin uusiin.

Westerkullan kartanon arvokas vanha pihapiiri on mitä parhain paikka tämän tapaisen perinnetapahtuman järjestämiseen, sillä laajalla pihalla oli yleisölle tarjota paljon muutakin vanhanaikaista. Katsottuamme puimista kotvasen verran menimme syömään herkullista ruispuuroa puolukkahillon kanssa ja siitä jatkoimme ihaillemaan ja ihmettelemään lukuisia vanhoja traktoreita, joita niiden kuljettajat ylpeinä pistivät puksuttamaan näytöskiertueelle. Oli siihen pihalle monenlaisia muitakin vanhoja moottoreita ja työkoneita tuotu esille yleisön tutustumista varten ja navetan ylisillä oli runsaasti lisää erilaista museotavaraa. Totesimme, että oli nostalgista kulkea

sinne ylös, mutta emme uskaltaneet juosta kilpaa alas, kuten lapsena ennen oli tapana ...

Suuren navetan sisäpihalle oli pystytetty useita myyntikokuja, mistä sai ostaa pellon ja pihan maalaisherkkuja sekä monenlaisia käsitöitä. Navetan entisestä maitohuoneesta levisi kutsuva kahvin tuoksu, jota ei tietenkään voinut vastustaa.

Siellä istuessamme totesimme, että näitä yhteisiä ruistalkoita pitäisi alkaa markkinoida muillekin kouluille, kuin vain Seutulassa, sillä nämä viljan kylvämiset, leikkaamiset ja puimiset ovat eläviä vanhojen työtapojen opetustapahtumia lapsille ja nuorille. Niin olisi tietysti myös sen viljan jauhatus sitten myllyreissulla. Meille vanhoille nämä tapahtumat ovat tervetullutta nostalgiaa ja muisteluterapiaa.

- Liisa Pöyhönen -

Pienetkin saivat kokeilla varstomista Westerkullan kartanon riihessä

24.9.2005

Westerkullan
kartanon
navetan
sisäpiha

Yhdistyksemme
jäsen Lars Asplund
oman traktorinsa
ohjaksissa
Westerkullassa

Ylpeä
"traktori-
kuski"

Kekrijuhla 8.10.2005

eli Laurin Elojuhlien ja Vantaan Poloneesin yhteinen karonkka Päkaksessa

Laurin Elojuhlien teema oli tänä vuonna *Elojuhlista tanssien Kekriin*. Ennen muinoin on Suomen maalaistaloissa juhlittu kekriä elo- ja syystöiden päätymisen merkeissä. Kun nämä työt päättyivät eri taloissa eri aikoihin, ei kekrikään asettunut kaikilla aivan samalle päivälle, mutta yleensä se oli pyhäinpäivän tienoilla. Silloin talojen piijat ja rengit saattoivat vaihtaa työpaikkaa ja siinä välissä kaivattiin vähän vaihtelua ja juhlaa.

Meillä oli Päkaksessa 8.10. elojuhlien ja poloneesin eri työtehtävissä ahertaneille jäsenille ja ystäville leppoisaa herkutteluilta, karonkka- eli kekrijuhla. Kaikki kutsutut eli töihin osallistuneet eivät olleet illassa mukana, joten mahduimme kaikki tiiviisti istuen isoon saliin. Vantaan kansanpelimanneista oli Timo Nieminen tullut klarinettinsa kanssa vieraaksemme ja yhdessä Jussin kanssa he musisoivat meille tunnelmaa. Todettiin, että juhla ei ole juhla, jos ei ole elävää musiikkia ja siitä saimmekin nauttia moneen otteeseen.

Kuolleet lehdet viritti alkutunnelman ja Eeva-Liisa Pekkarinen lisäsi siihen punaista roséta. Etsiydyimme

ruokailupaikoillemme, mutta emme heti ruvenneet syömään. Ensin Rami loi lyhyen katsauksen molempiin suuriin tilaisuuksiimme ja kiitti sydämellisesti kaikkia osallistujia. Tämän alkupuheen jälkeen seurasi kukituskierros. Minä sain - Kaunis kiitos - oman kimppuni monivuotisesta elojuhlashteerin työstä, jonka olen päättänyt lopettaa nyt tähän vuoteen. Illan emäntämme Kaija Turtio ja Liisa Tanskanen saivat myös työpanoksistaan omat kiitoskukkansa.

Ruokapöytä oli värikäs ja kaunis. Siinäkin *kuolleet lehdet* olivat keskipisteinä ja tunnelman tekijöinä, sillä palavan kynttilän ympärille oli kerätty keltaisia vaahteran lehtiä tiiviiksi kranssiksi. Ruokaa oli paljon sekä suun että silmän herkuttelua varten. Ahkerasti me pöydän tykönä kävimmekin. Kiitos emännille..

Ihan koko iltaa emme kylläkään syöneet. Jotkut ehtivät musiikin myötä tanssimaan, mutta varsinaista ohjelmaa emme ehtineet esittää. Keskusteltavaa oli jokaisella niin paljon puolin ja toisin ja kekri-teema jäi kypsymään ensi vuotta varten. Tarkoitushan on tehdä kekrijuhlasta perinne.

Vantaan Poloneesin taitavana kuuluttajana toiminut Esko Vierikko oli myös Leenansa kanssa paikalla. He tulivat juhlaan ison paketin kera lahjoittaen yhdistyksellemme suuren määrän kirjoja. Palataan niihin seuraavassa Hura-kassa. Nyt vain lausumme sydämelliset kiitokset lahjoituksesta.

Karonkkailtamme oli kiva, sujui vain liian nopeasti. Iso kiitos järjestäjille.

- Liisa -

Tervetuloa karonkkajuhlaan,
Eeva-Liisa Pekkarinen

Rami toivottaa jäsenet tervetulleiksi karonkkaan

Kansanperinteen ystävien internetsivut
löytyvät osoitteesta www.vantaankansanperinteenystavat.net

MYYTÄVÄNÄ

Munsalan kansallispuku (vanha)
koko n. 36, hinta 200 euroa

Kirkkonummen kansallispuku
koko n. 36, täydellinen
(myös tykkimyssy), hinta 500 euroa

Myy: Pirkko Mutikainen
puh. 050 368 2879
Unilukkarintie 5, 00680 Helsinki

Karjalan Liiton ja Mannerheimin Lasten-
suojeluliiton adresseja saatavana iloon ja
suruun Mirja Antilalta.

Adressi maksaa 12 •,
tekstattuna (3-5 riviä) 17 •.

Muun adressin tekstaus (3-5 riviä) 5 •.

Muu tekstaus, lyhyt rivi, max 10 cm 1,50 •
pitkä rivi, max 19 cm 2,50 •

Sanahinta 0,50 •/sana

Koristeellinen käsintekstaus antaa lisäarvoa
muistamiselle! puh. 050 599 6936

mirja.antila@kolumbus.fi